

man har været Vidne til i enkelte Kommuner. Jeg hørte opmærksomt paa, at den højt-ærede Indenrigsminister omtalte Landsoverskatteraadets Næstformand Hr. Henningsen og omtalte ham paa en meget elskværdig Maade som en dygtig Mand, og det giver mig Anledning til at sige, at det er ikke saa længe siden, jeg hørte den samme udmærkede Mand Hr. Henningsen holde et Foredrag om Skatteforhold, hvori han fremkom med to Eksempler. Det ene var en Skatteyder, som var Ejer af 4 Mill. Kr., og som ingen Skat svarede til Kommunen; det andet Eksempel var en Skatteyder, der var Ejer af 11 Mill. Kr., og som heller ingen Kommuneskat svarede. Jeg tror ikke, man kan opretholde en saadan kommunal Skattelov, hvorefter en Mand, der ejer 11 Mill. Kr., i nogle Aar er fri for at svare Skat til Kommunen, for det virker saa urimeligt og — jeg havde nær sagt saa taabeligt, at alle de andre Beboere i Kommunen reagerer imod det. For hvad sker der et saadant Aar? Der sker det, at den Skat, en saadan Mand burde svare, overvælttes paa Arbejdere og Husmænd og mindre bemidlede. Hvis man tror, at man kan blive ved at opretholde en saadan kommunal Skattelov, tager man sikkert fejl, saa kan man tale saa meget man vil om at skrælle fra begge Sider, eller hvilket Udtryk det var, det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu benyttede. Derfor hævder vi fra vor Side, at det vil være nødvendigt baade at tage Spørgsmaalet op om en midlertidig Ordning, hvorved man kommer de betrængte Kommuner til Hjælp, og at man ogsaa kommer til at tage Spørgsmaalet op om en permanent Ordning med Hensyn til en Ændring af den kommunale Skattelov.

Nu sagde Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at Venstres Standpunkt med Hensyn til en Ændring af den kommunale Skattelov var i Grunden det, at man vil mere bort fra Formuebeskatningen. Dertil vil jeg sige, at det kunde jo være meget godt, om man kunde finde en Maade, hvorved man kunde lette Skatten for de mindre, de forholdsvis smaa Formuer, fordi jeg ser ogsaa saadan paa det, at det er af stor Betydning, om man kan faa opsparet en hel Del smaa Formuer i et Samfund. Derimod kan jeg ikke se, at det er til nogen Nytte, at man har de store Millionformuer i et Samfund. Men hvis man skal lette Formueskatten i Kommunerne, maa man finde andre Former, og saa vil jeg gerne tillade mig at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han

da kan tænke sig at gaa med til en Skat, som ogsaa det udmærkede Medlem af Landsoverskatteraadet, der blev omtalt før, saa vidt mig bekendt er stemt for, nemlig en Skat paa Storforsbruget her i Landet. Jeg vil gerne være med til at medvirke til en saadan Beskatningsform, og det er muligt, at vi saa kunde finde hinanden paa det Grundlag.

Vi er, som sagt, villige til at medvirke til en Ændring af den kommunale Skattelov, en midlertidig Ændring, hvorved der kan blive nogenlunde taalelige Forhold for de Kommuner, hvor man har og vil faa en uforholdsmæssig stor Skatteprocent i det kommende Skatteaar, og vi er ogsaa villige til at medvirke til en vedvarende Ændring af de kommunale Skatteløve.

Orla-Jensen: Det foreliggende Lovforslag er et typisk socialdemokratisk Lovforslag. Dette betyder for mit Vedkommende slet ikke noget ondt eller forkert. Jeg deler Socialdemokraternes Syn paa enkelte Omraader. F. Eks. finder jeg, at det baade vilde være retfærdigt og sikkert ogsaa gavnligt for Økonomien, hvis man i de industrielle Virksomheder kunde gøre alle faste Arbejdere interesserede i Udbyttet, men Betingelsen herfor maa selvfølgelig være, at de saa i daarlige Tider nøjes med en saadan Løn, at Virksomheden kan holdes i Gang. Virkelig Økonomi faar man aldrig i nogen Bedrift og heller aldrig i nogen Kommune, hvis ikke alle bliver interesserede i Økonomien, men Flertallet af Kommunens Indbyggere er jo ikke interesserede i Økonomien, saa snart de ved, at hvis blot Skatteprocenten kommer til at stige en lille Smule, er det ikke dem, der skal betale det, men det er Kommunens saakaldte Velhavere. Resultatet bliver derfor ikke Økonomi, men en systematisk Ødelæggelse af den Reservecfond, som disse, i Regelen ret faatallige, Velhavere i Kommunerne repræsenterer. Der er ganske vist sagt, at denne Lov kun skal gælde for 1 Aar, men jeg er enig med den højtærede Minister i, at bliver den først indført, kommer vi sikkert ikke saa snart af med den igen. Disse Velhaveres Skatteevne og dermed ogsaa Kommunernes Skatteevne vil saaledes blive mindre Aar for Aar, og man bliver saa nødt til at stille stadig større og større Fordringer til Velhaverne, indtil de ikke mere er Velhavere, og hvad saa? Virkningerne af dette Lovforslag bliver derfor en fuldkommen Ødelæggelse af Kommunernes Økonomi. Orden i Økonomien